

عنوان مقاله:

بررسی انواع روش های آموزش سواد سلامت جنسی؛ یک مرور متون در زمینه ی آموزش بهداشت جنسی و ارتقای سلامت جنسی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی بهداشت، درمان و ارتقای سلامت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمدحسین کاوه - دانشیار آموزش بهداشت و ارتقا سلامت (عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی شیراز)

خدیجه رضوانی - دانشجوی ارشد آموزش بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شیراز

خلاصه مقاله:

سواد سلامت یک مسئله جهانی است و همانطور که سازمان بهداشت جهانی (WHO) به آن اشاره کرده است، نقشی اساسی در شناسایی نابرابری های بهداشتی، چه در کشورهای ثروتمند و چه در کشورهای فقیر دارد (۱). اگر بخواهیم در اعماق این مفهوم نوپدید نفوذ کنیم باید به تعریف گسترده ای که توسط سورنسن و همکاران شرح داده شده است، اشاره کنیم: "سواد سلامت با سواد مرتبط است و دانش، انگیزه و توانایی افراد را برای دسترسی، درک، ارزیابی و استفاده از اطلاعات بهداشتی به منظور قضاوت و تصمیم گیری در زندگی روزمره در مورد مراقبت های بهداشتی، پیشگیری از بیماری ها و ارتقا سلامت، جهت حفظ یا بهبود کیفیت زندگی در طول دوره زندگی در بر می گیرد." این تعریف سواد سلامت را به عنوان یک ساختار چند بعدی در نظر می گیرد (۲). یکی از ابعاد سواد سلامت، سواد سلامت جنسی می باشد. سواد سلامت جنسی برای اولین بار توسط Irvine با هدف تبیین سواد سلامت جنسی و نقش آن در بروز رفتارهای جنسی بیان شد (۳). وقتی پدیده هایی همچون دانش، نگرش، رفتار، انگیزه های شخصی و توانایی دسترسی، درک، ارزیابی و استفاده از اطلاعات بهداشت جنسی دست به دست هم می دهند؛ در کنار همدیگر مفهومی را تشکیل می دهند که به آن سواد سلامت جنسی گفته می شود. این مفهوم همچنین حوزه هایی از جمله رابطه جنسی، رشد جنسی، بلوغ، بارداری، روشهای جلوگیری از بارداری، بارداری ناخواسته، بیماریهای مقاربتی (STD)، مهارتهای مدیریت جنسیت، مانند مذاکره در مورد کیفیت روابط جنسی، گرایش جنسی و عملکرد، همراه با جنبه های مثبت و عاشقانه رابطه جنسی را تحت پوشش خود قرار می دهد (۴). برخورداری از سواد سلامت جنسی منجر به ارتقای توانایی درک و ارزیابی خطرات مرتبط با سلامت جنسی، تأخیر در اولین تجربه جنسی، کاهش و انتخاب شرکای جنسی کم خطر، اقدام به تجربه جنسی ایمن، کاهش حاملگی های ناخواسته و بیماریهای STD، ارتقای درک صحیح از وظایف و مسوولیت ها در روابط جنسی، فراهم آوردن فرصت مناسب برای ابراز صحیح نقشهای جنسیتی، بهبود تعاملات جنسی زوجها، ارتقای سلامت جنسی فردی و در نهایت بهبود سلامت خانوادگی و اجتماعی می شود (۳). از طرفی چندین مطالعه نشان داد که مقادیر کم SHL می تواند با استفاده کمتر از کاندوم، احتمال تجربه افزایش رابطه جنسی محافظت نشده و پرخطر بودن بارداری های ناخواسته همراه باشد (۴). نوجوانان در معرض خطر بیشتری برای پیامدهایی همچون سقط جنین ناامن، مرگ مادران جوان، خشونت و عفونت های منتقله از راه جنسی (STI) از جمله HIV / AIDS و همچنین عواقب اجتماعی اخراج مدرسه، ازدواج کودکان و فقر هستند (۵).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1439353>

